

Nr: 2025-126506

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, dr. R. Wilders, R.V. van Beek, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED], hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 6 augustus 2025 tegen het schrijven van 17 juli 2025 van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: verweerster) waarbij aan appellante een waarschuwing is gegeven wegens het plegen van fraude bij haar bachelorscriptie.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 17 juli 2025 heeft verweerster appellante een waarschuwing gegeven wegens het plegen van fraude bij haar bachelorscriptie. Tegen deze beslissing is het beroep van 6 augustus 2025 gericht. Verweerster is verzocht met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft op 22 augustus 2025 plaatsgevonden en heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Verweerster heeft op 27 augustus 2025 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting op 13 november 2025, waar appellante, vertegenwoordigd door [REDACTED], is verschenen. Namens verweerster is [REDACTED], voorzitter, verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante voert aan dat het schrijven van 17 juli 2025 waarin haar een waarschuwing wordt opgelegd, gelijkgesteld kan worden met een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb). Zij wijst erop dat verweerster in dat schrijven aangeeft dat de waarschuwing wordt opgeslagen in haar dossier en dat dit als sanctieverzwarende omstandigheid kan worden aangemerkt bij een eventuele volgende constatering van fraude. De waarschuwing heeft hiermee gevolgen binnen het sanctieregime, omdat het de bevoegdheid ontsluit om bij een volgende overtreding een zwaardere sanctie op te leggen. Verder is geen tijdslimiet aan de waarschuwing is verbonden, waardoor deze voor onbeperkte termijn negatieve gevolgen kan hebben voor appellante. De waarschuwing zorgt dus voor een wijziging in de rechtspositie van appellante, waardoor het gekwalificeerd moet worden als een beslissing, waartegen de procedure in administratief beroep openstaat.

Verder voert appellante aan dat verweerster de waarschuwing onbevoegd heeft opgelegd. Volgens appellante bestond namelijk geen rechtsgrond om haar een sanctie op te leggen omdat geen overtreding is vastgesteld. Dit volgt ook uit het feit dat de bachelorscriptie door verweerster is vrijgegeven. Als er fraude was vastgesteld, had verweerster de scriptie ongeldig moeten verklaren. Dat de scriptie niet ongeldig is verklaard, betekent volgens appellante dat verweerster ten onrechte van fraude is uitgegaan en geen waarschuwing op had mogen leggen.

Appellante stelt verder dat, in het geval wel sprake is van een vaststelling van fraude, het volstrekt onduidelijk is waar deze op is gebaseerd. De aard, ernst en omvang van de fraude is niet nader geconcretiseerd en er zijn geen voorbeelden gegeven. De beslissing is daarom onvoldoende gemotiveerd. Voor zover sprake zou zijn van een onjuiste bronvermelding, is dat volgens appellante in haar geval onvoldoende voor de vaststelling van fraude. Niet iedere onjuiste bronvermelding is aan te merken als plagiaat in de zin van artikel 5.1, vijfde lid sectie a en c van het Examenreglement. Of een onjuiste bronvermelding aangemerkt kan worden als plagiaat hangt af van de omvang en de ernst hiervan. Appellante stelt dat in haar geval slechts sprake is van het ontbreken van aanhalingstekens, waardoor de indruk wordt gewekt dat slechts is geparafraseerd. Dit is volgens appellante onvoldoende voor een fraudevaststelling. Verweerster heeft, gelet op het voorgaande, ten onrechte geoordeeld dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan fraude.

Appellante voert verder aan dat bij een vermeende overtreding van gering belang verweerster onbevoegd is om een sanctie op te leggen. Het is in zo'n geval aan de examinator om hiermee rekening te houden bij de beoordeling. Verweerster kon daarom niet, daarnaast, ook nog een sanctie opleggen in de zin van een waarschuwing. Appellante verwijst hierbij naar de uitspraak van dit College van 6 juni 2023, AC 2304 11076 en de uitspraak van het CBHO van 1 maart 2021, 2020/155. De waarschuwing is daarom onbevoegd opgelegd en kan daarom niet in stand blijven.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster stelt dat het schrijven van 17 juli 2025 geen besluit in de zin van de Awb is. Volgens verweerster volgt uit vaste jurisprudentie namelijk dat een waarschuwing geen besluit is. Dat is alleen het geval als de waarschuwing een wettelijke voorwaarde is voor het opleggen van een sanctie bij een latere overtreding. Verweerster verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 2 mei 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1449. Volgens verweerster is in dit geval de waarschuwing geen wettelijke voorwaarde voor het opleggen van een sanctie bij een latere overtreding. Uit artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) volgt namelijk dat de zwaarste sanctie al opgelegd kan worden, zonder voorafgaande waarschuwing.

Verder stelt verweerster dat het schrijven van 17 juli 2025 evenmin met een besluit gelijkgesteld kan worden. Uit de uitspraak van de Afdeling van 26 maart 2025, ECLI:NL:RVS:2025:1276, volgt dat een waarschuwing met een besluit gelijkgesteld kan worden als, onder meer, de waarschuwing langer dan twee jaar blijft staan én als een belanghebbende, gelet op de aan de orde zijnde overtreding, in de rechterlijke procedure tegen de eventueel later op te leggen sanctie naar aanleiding van een nieuwe overtreding de rechtmatigheid van de waarschuwing bewijsrechtelijk niet meer effectief kan bestrijden. Volgens verweerster wordt in dit geval aan geen van beide voorwaarden voldaan. Appellante hoeft namelijk alleen nog haar bachelorscriptie af te ronden, waarna de opleiding is afgerond en de waarschuwing automatisch zal vervallen. Verder is in dit geval geen dreigende bewijsnood. Appellante wordt verweten dat zij heeft nagelaten met aanhalingstekens aan te geven dat sprake is van een overgenomen tekst. Dit is na verloop van tijd nog steeds eenvoudig vast te stellen door de digitale versie van haar scriptie te bekijken. Volgens verweerster volgt hieruit dat het College onbevoegd is om kennis te nemen van het administratief beroep van appellante.

Voor het geval het College zich bevoegd acht, stelt verweerster zich op het volgende standpunt. Appellante heeft in strijd met artikel 5.1, vijfde lid en onder c, van het Examenreglement nagelaten met aanhalingstekens aan te geven dat sprake is van een overgenomen tekst. Verder heeft appellante in strijd met artikel 5.1, vijfde lid en onder a, van het Examenreglement nagelaten nogmaals te verwijzen naar een bron, waar dat wel had moeten. Appellante heeft zich hiermee schuldig gemaakt aan plagiaat. Verweerster stelt dat de uitspraak van het CBHO 2020/155, waarnaar appellante heeft verwezen, in dit geval niet relevant is. Immers ging het in die zaak om het opnemen van een onjuiste of onvolledige bronvermelding. Appellante wordt primair verweten dat zij op een aanzienlijk aantal plaatsen ten onrechte geen aanhalingstekens heeft gebruikt. Dit ziet dus op een andere overtreding. Verweerster heeft ervoor gekozen om appellante slechts een waarschuwing te geven. Anders dan appellante heeft gesteld, mag verweerster daarvoor kiezen. De bevoegdheid om een sanctie op te leggen is namelijk discretionair.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. De WHW bepaalt – voor zover hier van belang – het volgende:

Artikel 7.12b. taken en bevoegdheden examencommissie

1. Naast de taken en bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 7.11 en 7.12, tweede lid, heeft een examencommissie de volgende taken en bevoegdheden:

- a. het borgen van de kwaliteit van de tentamens en examens onverminderd artikel 7.12c,
- b. het vaststellen van richtlijnen en aanwijzingen binnen het kader van de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13, om de uitslag van tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen,

(...)

- e. het borgen van de kwaliteit van de organisatie en de procedures rondom tentamens en examens.

2. Indien een student of extraneus fraudeert, kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

3. De examencommissie stelt regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en d, en het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. De examencommissie kan onder door haar te stellen voorwaarden bepalen dat niet ieder tentamen met goed gevolg afgelegd hoeft te zijn om vast te stellen dat het examen met goed gevolg is afgelegd.

(...).

Artikel 7.13 Onderwijs- en examenregeling

1. Het instellingsbestuur stelt voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast. De onderwijs- en examenregeling bevat adequate en heldere informatie over de opleiding of groep van opleidingen.

2. In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. (...).

- 3. De Onderwijs- en Examenregeling voor de bacheloropleidingen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid 2024-2025 (hierna: OER) bepaalt – voor zover van belang – het volgende:

Artikel A-4.11 – Fraude en plagiaat

Het Examenreglement bevat regels inzake fraude en plagiaat.

- 4. Het Examenreglement 2024-2025, de Regels en richtlijnen van de Examencommissie Faculteit der Rechtsgeleerdheid bepaalt – voor zover hier van belang – het volgende:

Artikel 5.1 – Definities

1. Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over kennis, inzicht en vaardigheden van deze student geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Onder omstandigheden wordt plagiaat niet aangemerkt als fraude.

(...)

5. Onder plagiaat wordt in ieder geval verstaan:

- a. het gebruikmaken dan wel overnemen van andermans tekst(en), gegevens of idee(ën) zonder volledige en correcte bronvermelding;

(...)

- c. het niet duidelijk aangeven in de tekst, bijvoorbeeld via aanhalingstekens of een bepaalde vormgeving, dat een letterlijk of bijna letterlijk citaat in het werk werd overgenomen, zelfs indien met een correcte bronvermelding;

(...).

Artikel 5.4 - Procedure

1. Wanneer een vermoeden van fraude en/of plagiaat is gerezen, deelt de examinerator dit terstond mee aan de student en tevens schriftelijk aan de Examencommissie onder overlegging van de schriftelijke stukken en bevindingen.

(...)

4. De Examencommissie stelt vast of er sprake is van fraude en/of plagiaat en deelt de student schriftelijk haar besluit en de sanctie conform het bepaalde in artikel 5.5 mede binnen een termijn van 4 weken, onder vermelding van de beroepsmogelijkheid bij het College van Beroep voor de Examens.

(...)

6. De opgelegde schriftelijke waarschuwing of sanctie wordt geregistreerd door de Examencommissie.

Artikel 5.5 – Sancties bij fraude en plagiaat

1. De Examencommissie stelt een eventuele sanctie vast.

2. Indien de student fraude en/of plagiaat heeft gepleegd, kan de Examencommissie bij vaststelling van de sanctie tevens bepalen dat deze student niet in aanmerking komt voor een extra tentamenkans voor het desbetreffende vak, of dat een extra tentamenkans pas kan worden aangevraagd na een door de Examencommissie te bepalen termijn van maximaal 12 maanden.

Artikel 5.6 – Sanctieverzwarende omstandigheid

Indien de student reeds eerder een schriftelijke waarschuwing of sanctie heeft gekregen in verband met geconstateerde fraude en/of plagiaat kan dit als een sanctieverzwarende omstandigheid worden aangemerkt.

Is het administratief beroep ontvankelijk?

5. Het College zal allereerst beoordelen of het schrijven van 17 juli 2025 een besluit is in de zin van de Awb of met een dergelijk besluit gelijkgesteld kan worden. Dit laatste is naar het oordeel van het College het geval. In het schrijven van 17 juli 2025 is aan appellante medegedeeld dat zij in strijd met artikel 5.1, vijfde lid, sectie a en c, van het Examenreglement bij het citeren van haar bronnen meermaals geen gebruik heeft gemaakt van aanhalingstekens en op een aantal plaatsen niet nogmaals heeft verwezen naar een bron. Hiermee heeft verweerster plagiaat vastgesteld. Verweerster heeft daarvoor een waarschuwing opgelegd en aangegeven dat deze wordt opgeslagen in het dossier van appellante. Verweerster heeft aan deze waarschuwing geen termijn verbonden. Verweerster heeft desgevraagd ter zitting niet kunnen verduidelijken of de waarschuwing na afronding van de bacheloropleiding van appellante in haar dossier zal blijven staan. Verder is in het schrijven opgenomen dat de waarschuwing bij een volgende constatering van fraude als sanctieverzwarende omstandigheid kan worden aangemerkt. Dit volgt eveneens uit artikel 5.6 van het Examenreglement.
6. Gelet op het vorenstaande moet worden geconcludeerd dat de waarschuwing voor appellante negatieve gevolgen kan hebben gedurende een onbeperkte termijn. Dat appellante haar opleiding bijna heeft afgerond maakt dit niet anders. Immers heeft appellante haar opleiding nog niet afgerond, waardoor niet uitgesloten kan worden dat geen volgende constatering van fraude zal plaatsvinden. Verder is onduidelijk of de waarschuwing daadwerkelijk vervalt na afronding van de opleiding of dat de waarschuwing in haar dossier zal blijven staan, waardoor het ook bij een nog te volgen masteropleiding van invloed kan zijn. In het geval appellante in de toekomst, mede op basis van de gegeven waarschuwing, een sanctie wegens fraude opgelegd krijgt, kan de rechtmatigheid van de waarschuwing niet meer worden bestreden. De waarschuwing moet daarom vanuit het oogpunt van rechtsbescherming met een Awb-besluit gelijk worden gesteld (zie ook de uitspraak van het CBHO van 12 oktober 2018, CBHO 2018/092).

Is de bestreden beslissing in strijd met het recht?

7. Appellante heeft betoogd dat verweerster de waarschuwing onbevoegd heeft opgelegd. Het College volgt appellante niet in dit betoog. Verweerster heeft in het schrijven van 17 juli 2025 vastgesteld dat appellante in strijd met artikel 5.1, vijfde lid, sectie a en c, van het Examenreglement heeft gehandeld. Anders dan appellante stelt, heeft verweerster hiermee een overtreding vastgesteld. Verweerster was op grond van artikel 5.5, eerste lid, van het Examenreglement bevoegd appellante daarvoor een sanctie op te leggen. Verweerster heeft ervoor gekozen appellante hiervoor slechts een schriftelijke waarschuwing te geven en haar scriptie ter beoordeling vrij te geven. Verweerster heeft hiermee niet in strijd met de regelgeving gehandeld. Verweerster heeft naar het oordeel van het College ook voldoende gemotiveerd dat sprake is van plagiaat. Hoewel in het schrijven van 17 juli 2025 geen voorbeelden van het door appellante gepleegde plagiaat zijn opgenomen, is het 'Turnitin rapport' aan appellante ter beschikking gesteld voordat zij werd gehoord. Daarnaast heeft

verweerster in het verweerschrift van 27 augustus 2025 voorbeelden opgenomen en hiermee de motivering aangevuld. Naar het oordeel van het College staat buiten redelijke twijfel vast dat appellante in strijd met artikel 5.1, vijfde lid, sectie a en c, van het Examenreglement heeft gehandeld. Aan een oordeel over de vraag of de sanctie van een schriftelijke waarschuwing disproportioneel is wordt niet toegekomen. Verweerster was bevoegd een sanctie op te leggen, zodat de lichtste daarvan niet disproportioneel kan zijn.

8. De bestreden beslissing is niet in strijd met het recht. Het College verklaart het beroep daarom ongegrond.

III. Beslissing

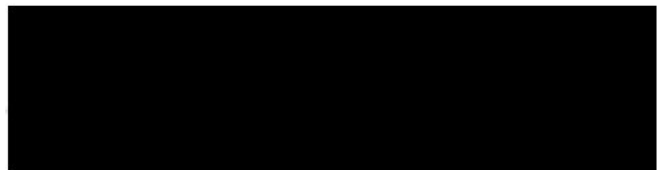
Het College van beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond.
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid
 - het College van Bestuuren wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 18 december 2025

mr. E.A. Jousma
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellante(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken